

มติชน

สุขสรรค์

“...ไม่น่าแปลกกว่าทำไมชุมนุม
พุทธมติดลเป็นอย่างนี้ แต่สิ่งที่
น่าแปลกใจมากกว่าคือทำไมชุม
มนุญพุทธที่อื่นจึงเป็นธรรมกายไป
หมด...”

‘ชมรมพุทธศาสตร์ มติดล’

ขตปลอด ‘ธรรมกาย’

“...พุทธศาสนาไม่ได้
แปลว่าธรรมกาย เชื่อ
ว่าการศึกษาพุทธศา
สนาไม่ได้อยู่ที่ธรรม
กายวัดเดียว...”

ข่าวอื้อฉาวเรื่องราวทางพุทธศาสนามีมาไม่ขาดระยะ ตั้งแต่ลี้กพระเป็นรายตัวกระทั่งแนวปฏิบัติของอารามใหญ่ซึ่งรายล่าสุดคือ "วัดพระธรรมกาย" ที่ถูกตั้งประเด็นในวัตรปฏิบัติด้านวัตถุและแสดงอัครจริยปาฏิหาริย์

ลิงที่ทำให้วัดพระธรรมกายเติบโตใหญ่ขยายอาณาจักรอย่างรวดเร็ว น่าจะมาจากระบบการบริหารจัดการและพลังศรัทธาจากคลื่นฝูงชนอันเป็นแรงดึงดูดผู้คนเข้าไปเป็นสายโซ่ต่อกลยุทธ์ที่นำเสนอใจอีกประการคือการก้าวอย่างปูทางสู่เยาวชน..!

คือในหมู่นิสิต-นักศึกษา อันเป็นคนในกลุ่มที่เป็นหน่อเนื้อเชื้อปัญญาชน ที่มีผลต่อการขยายแนวคิดและธรรมเนียมปฏิบัติสู่หลายระดับคนในวง

ทั้งนี้โดยผ่านกิจกรรมการอุปสมบทหมู่ธรรมทายาทอันเพียบพร้อมด้วยรูปแบบและการอบรมธรรมทายาทหญิงภาคฤดูร้อน ผ่านชุมชน/ชมรมพุทธศาสนาของมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นองค์กรเป้าหมายสัมฤทธิ์ผลที่ประจักษ์คือองค์กรเหล่านั้นในแทบ

ทุกสถาบันศึกษาธรรมตามแนวแห่งธรรมกาย..!

นั่งสมาธิเพ่งดวงแก้วใสๆ...กลางใจ,

เกณฑ์กัน ไปวัดเป็นนิตย, เพื่อแผ่บุญด้วยการเรียบริจาคและชวนเปิดบัญชีบุญ นักศึกษาหลายคนศรัทธาเข้าชั้นสัญญา เป็นพันธกิจที่จะบวชตลอดชีวิตอุทิศกาย-ใจให้ธรรมกาย

มีข่าวคราวเล่ากันว่าบางสถาบันก่อนถูกยึดที่นั่นมีเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเองที่อุทิศเป็นศิษย์ธรรมกายแล้ว ถึงกับช่วยเกณฑ์กันมาไหวตลงคะแนนให้ชมรมเข้าวัดนี้ ลือกันอีกว่าทำนองเป็นคำสั่งทางในให้ปองชัยให้ได้

มีการนั่งประชุมของชมรมพุทธตามแนวดังกล่าวเพื่อตั้งเป้าหมายร่วมยึดต่อพื้นที่นักเรียนมัธยมทั่วประเทศ ขนาดจัดแบ่งโซนกันทำงานและชักชวนผ่านกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาธรรมะในนามทางก้าวหน้า ในระดับมัธยมทั่วประเทศซึ่งวัดพระธรรมกายจัดขึ้น

ที่น่าสนใจคือ มีชมรมพุทธศาสตร์ในรั้วมหาวิทยาลัย 3 แห่งหลักที่แหวกไปจากทางเดินดังกล่าวและมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน อันได้แก่ "ชมรมพุทธศาสตร์มหิดล", "ชมรมพุทธศิลป์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่" และชมรมพุทธศาสตร์ของโรงเรียนนายร้อย 3 แห่งที่พ

พาคณะมาสัมผัสความเข้าใจพุทธศาสนาในมุมมองและแนวปฏิบัติของปัญญาชนเหล่านี้..!

บนคำถามหลักที่ว่า "เหตุใดคนไทยไม่ใช้ธรรมกาย?"..!

"ทู มนุษย์พุทธธรรมคิริราช ขอเชิญร่วมทำบุญส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่และฟัง

การบรรยายธรรมโดยหลวงพ่เปลี่ยน ปญญาปทีโป วัดอรัญญิกเวก จ. เชียงใหม่

และทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี ปัจจัยเป็นทุนการศึกษาและอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนยากไร้ วันจันทร์ที่ 14 ธันวาคม 2541 ณ ศาลาภิรพี 100 ปี โรงพยาบาลศิริราช

เป็นข้อความโฆษณา

พาทำบุญบนกระดานไม้เขียนริมผาหน้าชมรม อันมีทำเลที่ตั้งคือตึกคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

หนังสืออันมีเนื้อหาทางธรรมหลากหลายให้เลือกอ่านภายในห้อง อาทิ ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก, ยอดพุทธธรรม, อาณาปณสดี, ปาจารย์สาร(ของมูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป), ศานติสังคม (ของกลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม), พุทธทาสลิขิต, สารอโศก กระทั่งนันทานาटक ที่เขียนโดยพระเผด็จ ทัตตชีโว

ตัวกิจกรรมและสาระในสถานที่บ่งบอกแนวคิดและวิถีปฏิบัติของผู้คนที่นั่นได้ชัดเจนระดับหนึ่ง

"ที่ จริงไม่น่าแปลกว่าทำไมชุมชนพุทธมณฑลเป็นอย่างนี้ แต่สิ่งที่น่าแปลกใจ

มากกว่าคือทำไมชุมชนพุทธที่อื่นจึงเป็นธรรมกายไปหมด

..พุทธศาสนาไม่ได้แปลว่าธรรมกาย ธรรมกายอาจเป็นส่วนหนึ่งของพุทธศาสนา เราไม่ได้แอนตี้ธรรมกาย แต่เราเชื่อว่าการศึกษาพุทธศาสนาไม่ได้อยู่ที่ธรรมกายวัดเดียว พุทธศาสนาเป็นศาสนานิ่งใหญ่ที่มีความละเอียดลออลึกซึ้งมาก เนื้อหาบางส่วนเหมาะแก่คนที่แสวงหาสัจธรรม บางส่วนเหมาะแก่คนที่แสวงหาปรัชญา บางส่วนเหมาะแก่คนที่อยากบวช และบางส่วนเหมาะแก่คนทั่วไป

การศึกษาพุทธศาสนามีเนื้อหาหลายชั้นหลายตอน เราเชื่อว่าคนแต่ละคนที่เข้ามาศึกษาพุทธศาสนาต้องการอะไรที่ไม่เหมือนกัน เราไม่ควรจำกัดขอบเขตว่าอ่านเฉพาะตำราเล่มนี้ และต้องไป

เฉพาะวัดนี้ ทำให้ชมรมพุทธศาสตร์มหิดลไม่ได้ไปที่วัดใดวัดหนึ่งเพียงแห่งเดียว"

น.พ.สมสกล ภิรมย์วรการ--อดีตรองประธานชมรมพุทธศาสตร์มหิดล ตอบคำถามที่ตั้งไว้แต่แรก..!

ค วามนิยมของชมรมพุทธสถาบันนี้ จะเน้นไปในทางสายวัดป่าที่ไม่ให้ความสำคัญกับ

รูปแบบและพิธีกรรมแต่พุ่งตรงไปที่หลักธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ อาทิ สายสวนโมกขพลาราม หรือสายพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต

"..กิจกรรมของเราคือทำทุกทางให้สมาชิกได้เรียนรู้และเข้าใจพุทธศาสนา การนั่งสมาธิเราก็ทำบ่อยแต่ไม่ใช่กิจกรรมหลัก เพราะไม่จำเป็นว่าเราต้องเรียนรู้พุทธศาสนาด้วยการนั่งสมาธิอย่างเดียว หลายคน

นั่งสมาธิจนเก่งแต่ไม่รู้ธรรมะก็มี เวลาเจอคนด่ายังโกรธ เราอยากฝึกเมตตาเราไปเลี้ยงเด็กกำพร้าก็ได้ เรื่องของท่านเราก็อาของไปบริจาคให้เด็กยากจนในชนบทก็ได้..

ในอริยมรรคมีองค์ 8 พระพุทธองค์ทรงเรียบเรียงแนวทางการศึกษาพุทธศาสนาไว้แล้วคือปัญญา ศีล และสมาธิตามลำดับความสำคัญ คือการศึกษาพุทธศาสนาต้องมีปัญญาเข้าใจถูกต้องก่อน ตามมาด้วยความคิดที่ถูกต้องและการกระทำที่ถูกต้อง ถ้าที่ไหนก็ตามพอมมาถึงจับนั่งสมาธิเลยมีโอกาสที่จะผิดพลาดได้ เพราะสมาธิสมาธิก็มี มีจิตสมาธิก็มี.. สมาธิเป็นข้อสุดท้ายในอริยมรรค

เรามีประสบการณ์ที่เจ็บปวดเรื่องนี้คือสมาชิกหลายๆ คนที่ไปนั่งสมาธิจนติดแล้วกลับมาผลการเรียนตกมากจนเกือบตก เพราะความไม่เข้าใจในพุทธศาสนา.."

อดีตรองประธานชมรมพุทธศาสตร์มหิดล ผู้นี้กล่าว

ปัญญาชนด้วยวัยเพียง 27 ผู้นี้--คุณหอมสมสกล ภิรมย์วรการ อดีตรองประธานชมรมพุทธศาสตร์มหิดล ทั้งท้ายด้วยแนวคิดที่ว่าด้วยบุญสุนทาน

"เรื่องของการทำบุญในพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าพูดถึงบุญกิริยาวัตถุ 10 เช่นการถือศีล การช่วยเหลือผู้อื่น การสอนธรรมะ การนั่งสมาธิ การศึกษาธรรมะ การทำบุญด้วยการใช้ทรัพย์เป็นแค่ 1 ใน 10 และการทำบุญที่ไม่ต้องลงทุนสักบาทเดียวและพระองค์ทรงสรรเสริญที่สุดคือการศึกษาปฏิบัติธรรม แม้เราจะไม่มีเงินมากก็สามารถสร้างบุญมหาศาลได้ ผมว่าการทำบุญอยู่ที่ใจมากกว่า ทำน้อยบาทอาจจะได้บุญมากกว่าก็ได้.. การทำบุญด้วยทรัพย์ที่ถูกต้องในพุทธศาสนาคือเพื่อละเพื่อวางเพื่อลดทอนความโลภความอยากของตัวเอง"

และฝากเป็นบทจบแห่งการสนทนอันน่าสะอิดใจยิ่งนัก..

"เราฝึกว่าเป็นชมรมพุทธออกไปแล้วต้องไปเป็นคนดีที่ไม่โกง เพราะพระพุทธศาสนาสอนให้คนเป็นคนดีและเป็นคนที่ฉลาด"

ปญ์นั้นถึงด้วยเส้นทางใดใจคุณต้องเลือกเอง..! องค์ศาสดลสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้

เจริญด้วยทั้งศีล สมาธิ และถึงพร้อมด้วยปัญญา

แต่ถ้าเชื่อเพียงด้วยตา ไขว่คว้าเพียง "กระพี้" กว่า "แก่น" ทางแห่งความเสื่อมก็รออยู่เบื้องหน้า..!